

mere sundt Arbejde, og som arbejder i fri Luft.

I § 6 bestemmes det, at Loven delvis administreres gennem Sygekasserne. Det har min fulde Tilslutning, at man benytter det Apparat, der her er til Stede. Sygekasserne skal derfor have et Vederlag, som var ansat til 2 pCt., men som i det andet høje Ting er forhøjet til 5 pCt., medens man ikke har forhøjet det Administrationsvederlag, som gives for Opkrævningen af Arbejdsgivernes Præmie, det er kun ansat til 1 pCt. Dette er vistnok for knapt og vil sikkert medføre et betydeligt Underskud at udføre denne Gerning. Jeg henstiller til Overvejelse, om man ikke ogsaa dèr kommer til at yde et større Vederlag.

Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds var ogsaa inde paa at omtale § 20, 2det Stykke. Jeg finder heller ikke Affattelsen af § 20 heldig, hverken i det af Regeringen fremsatte Lovforslag, eller som det nu er kommet fra det andet høje Ting. Jeg synes, det for de forsikrede maa være en Pligt i første Linie at underkaste sig saadanne Helbredelsesforanstaltninger, at de maaske kan undgaa at oppebære denne Invaliderente og ligge Forsikringen til Byrde. Noget kan tale for, at en Husmoder i alt Fald i visse Tilfælde ikke rives fra Hjemmet for at indlægges paa en Helbredelsesanstalt, og i saadanne Tilfælde kan man jo fravige Hovedregelen, men at man, fordi man hører til en Familierekreds, skulde have absolut Ret til at nægte at lade sig indlægge til Helbredelse, finder jeg ganske urimeligt.

Den Traad, der gaar gennem disse tre Lovforslag, er hermed at faa sluttet Ringen. Der kommer forhaabentlig snart det Tidspunkt, hvor vi kan forbedre den nuværende Alderdomsforsørgelse og gaa over til en Aldersrente, altsaa faa Ringen sluttet, saaledes at man kan sige, at man kommer alle værdige trængende til Hjælp gennem den sociale Lovgivning og kommer dem til Hjælp paa en saadan Maade, at det sker efter lovbundne Regler, ved faste Takster og indenfor faste Rammer. Det har min fulde Sympati, og jeg haaber, som sagt, at vi skal naa, om ikke før saa næste Aar, til Gennemførelsen af et Forslag om en Aldersrente, som kan supplere de andre Forslag paa en heldig Maade. Men Konsekvensen heraf, mener jeg, maa ogsaa være, at den ganske ukontrollerede og frie Hjælp, der gives gennem Hjælpekasserne, maa indskrænkes betydeligt. Hjælpekasserne maa bort fra den Rolle, de har spillet i de senere Aar, naar vi faar gennemført den sociale Forsorg paa

den Maade, som vi nu er i Gang med. Der har maaske været noget, der talte for, selvfølgelig ikke mindst under Krigen, at Hjælpekasserne kom til at spille den store Rolle, de kom til, men Hjælpekasserne virker jo uden lovbundne Regler, kun efter et Skøn, og det kan være godt, naar der skønnes rigtigt, men der kan ogsaa skønnes galt. Skønnet beror i hvert Fald i høj Grad paa, hvorledes den paagældende Hjælpekassebestyrelse er, og de er meget forskellige i de forskellige Kommuner, saa den Hjælp, der ydes efter Hjælpekasseloven, bliver meget forskellig de forskellige Steder. Jeg mener, at Konsekvensen af en social Lovgivning efter — om jeg maa udtrykke det saaledes — faste Rammer og Takster maa føre til, at Hjælpekassevirksomheden indskrænkes betydeligt, og jeg vil anse det for heldigt, om man kom dertil, at Hjælpekasserne ikke kunde faa deres Behov gennem den almindelige Skatteudskrivning ved Bevilling af Kommunekasserne, men om man kunde henlægge visse passende store Beløb til Hjælpekasserne, og de saa maatte hjælpe sig med det og for Resten med frivillige Bidrag som Supplement til Afhjælpning af den Trang, der kunde blive til Stede, og som det laa udenfor den egentlige sociale Lovgivning at afhjælpe.

Med disse Bemærkninger skal jeg tildele mig at anbefale baade Forslaget om Ændringer i Sygekasseloven, Lovforslaget om Invalidforsikring og Ændring i Fattiglovens § 63 til velvillig og hurtig Fremme i det Udvalg, som det er bebudet vil blive nedsat.

Vejstrup: Jeg kan slutte mig til den Anbefaling af Forslagene, som er fremsat fra de forskellige Sider af de forskellige Ordførere, men til Motivering af dette vil jeg gerne have Lov til at fremsætte et Par Bemærkninger. Jeg skal ikke gøre dem saa forfærdelig lange, det siger sig selv, at som Ordfører Nr. 6 er der ikke nogen særlig Grund til at gøre det. Men alligevel synes jeg, at jeg som Ordfører for mit Parti maa have Lov til at fremsætte dels et Par almindelige Bemærkninger og dels et Par kritiske Bemærkninger overfor enkelte Punkter i Forslaget.

Maa jeg begynde med den almindelige Bemærkning, at det er rigtigt nok, som det ærede Medlem, der sidst talte, sagde, at disse Love er et Komplex. De 3 Lovforslag, vi her behandler, er jo i Virkeligheden et organisatorisk Hele. Man kan ikke vedtage det ene Lovforslag, synes jeg, og ikke de andre, uden at det vedtagne i Virkelig-